

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

BAROKTAN GÜNÜMÜZE

FROM THE BAROQUE TO THE PRESENT

ELŞAD BAGIROV

ŞEF | CONDUCTOR

IRINA NIKOTINA

KEMAN | VIOLIN

ALBENA SEZER

FLÜT | FLUTE

EBRU AYKAL

FLÜT | FLUTE

KONZERTMEISTER

YEVGENİY KOSTRYTSKY

18 Ekim October **2020**

Pazar Sunday, **15.00**

Bilkent Odeon

Program

Johann Sebastian Bach

Brandenburg Konçertosu No.4, Sol majör, BWV 1049

Brandenburg Concerto No.4 in G major, BWV 1049

I. Allegro

II. Andante

III. Presto

Ara Interval

Yalçın Tura

Süit No.3 | Suite No.3

I. Moderato assai

II. Energico

III. Molto animato

George Friedrich Handel

Royal Fireworks Music

I. Overture

II. Bourrée

III. La Paix

IV. La Réjouissance

V. Menuet 1-2

Zorunlu durumlarda program değışikliğı yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Elşad Bagirov şef conductor

Ünlü Azeri besteci ve eğitimci Prof. Zakir Bagirov ile aynı aileden gelen sanatçı, müzik eğitimine Azerbaycan Devlet Konservatuvarında keman eğitimi alarak başladı. Daha sonra eğitimine Nikolai Rimsky-Korsakov St. Petersburg Konservatuvarında devam

eden Bagirov, Arvid Yansons ve Maris Yansons ile opera ve senfoni orkestrası şefliği çalıştı. 1980'de Moskova'daki Bolşoy Tiyatrosuna şef olarak atandı. Burada opera, bale ve konserler yönetti. Ayrıca Sovyetler Birliği'nin önemli orkestralarıyla turneye çıktı.

1986'da Türkiye ile kültürel değişim programı kapsamında Sovyetler Birliği Kültür Bakanlığı, Bagirov'u İstanbul Devlet Opera ve Balesine gönderdi. Burada bulunduğu sürede Bagirov, tanınmış koreograflar ve opera prodüktörleriyle çalıştı. Şef ayrıca çok sayıda uluslararası festivalde yer aldı.

Elşad Bagirov Bolşoy Senfoni Orkestrası, St. Petersburg Devlet Filarmoni Orkestrası, Azerbaycan Devlet Orkestrası, Moskova Devlet Senfoni Orkestrası gibi orkestraları yönetti.

Elşad Bagirov, Azerbaycan müziğine yaptığı önemli katkılardan dolayı, Azerbaycan Cumhuriyeti Seçkin Sanatçısı ödülüne değer görüldü.

He was born to the family of a prominent Azerbaijani composer and educator, professor Zakir Bagirov. He received his musical education on violin performance from the Azerbaijan State Conservatory. Later Bagirov completed his studies in opera and symphony conducting at the Saint Petersburg Conservatory named after Nikolai Rimsky-Korsakov, where his teachers were famous Soviet conductors Arvid Yansons and Maris Yansons. In 1980, Bagirov was appointed conductor at the Bolshoi Theater in Moscow. He was conducting opera and ballet performances, as well as concerts. His duties also included touring with a number of Soviet Union's leading orchestras.

In 1986, as a part of a cultural exchange program with Turkey, the Ministry of Culture of the Soviet Union sent Mr. Bagirov to work at the Istanbul State Opera and Ballet.

During his tenure at this Theater, he has put together many performances along with recognized choreographers and opera producers. He also participated in numerous international festivals.

Today, Bagirov continues to direct musical performances inside and outside Turkey. As such, he worked with the Moscow Bolshoi Symphonic Orchestra named after Pyotr Ilyich Tchaikovsky, State Orchestra of the Saint Petersburg Philharmonic named after Dmitri Shostakovich, the Azerbaijan State Orchestra named after Uzeyir Hajibeyli, and the Moscow Symphonic Orchestra named after Sergei Rahmaninov, among others.

For his significant input to the Azerbaijani music, Bagirov has been officially recognized as Distinguished Artist of the Republic of Azerbaijan.

Irina Nikotina keman violin

Taşkent'te doğdu. Lisans eğitimini Taşkent Devlet Konservatuvarında tamamladı. Moskova Tchaikovsky Konservatuvarında Prof. Igor Bezrodny ile çalıştı, 1986'da doktora diploması aldı. 3. Özbekistan Keman Yarışmasında birincilik ödülü kazandı.

Taşkent Devlet Senfoni Orkestrasında konzertmeister olarak çalıştı, solist olarak çok sayıda konser verdi. Rusya, ABD, Hong Kong, Tayland, Ukrayna, Belarus, Estonya, Litvanya ve Norveç'te festivallere katıldı. 1993'ten beri Bilkent Üniversitesi öğretim görevlisi, Bilkent Senfoni Orkestrası konzertmeister yardımcısıdır.

Irina Nikotina received her undergraduate degree from Tashkent State Conservatory and proficiency in arts from Tchaikovsky Conservatory in Moscow. She won the third prize at the 3rd Uzbekistan Violin Competition. She worked as *konzertmeister* in Tashkent State Symphony Orchestra and gave concerts in Russia, the USA, Hong Kong, Thailand, Ukraine, Belarus, Estonia, Lithuania, and Norway. Nikotina has been a faculty member at Bilkent University and *konzertmeister* assistant on Bilkent Symphony Orchestra since 1993.

Albena Sezer flüt flute

Flüt eğitimini Sofya Devlet Müzik Akademisinde Stiliana Stavreva, Dimitar Georgiev, Ferens Hutira, Robert Wolf, Andrash Adoryan ve Jiry Valek ile tamamlayan Albena Sezer, 1986'da katıldığı Ulusal Provadia Yarışmasında üçüncülük ödülü

almıştır. Sofya Pioner Gençlik Orkestrası ve Sofya Ulusal Operasında çalışmış, Fransa-Niort ve Avusturya-Glognitz Festivallerine katılmıştır. Sofya Devlet Müzik Akademisi Orkestrası, Shumen Filarmoni, Bankya Oda Orkestrası ve Sofya Filarmoni Orkestrası eşliğinde solist olarak konserler vermiş olan Sezer, Bilkent Senfoni Orkestrası flüt grup şefi, Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisidir.

Albena Sezer received flute education at the Sofia National Academy of Music with Stiliana Stavreva, Dimitar Georgiev, Ferens Hutira, Robert Wolf, Andrash Adoryan and Jiry Valek. She won the third place in the National Provadia Competition in 1986. She worked with the Sofia Pioner Youth Orchestra and Sofia National Opera, and performed at the Niort, France and Glognitz, Austria festivals. Sezer has given concerts as soloist with the Sofia National Music Academy Orchestra, Shumen Philharmonic, Bankya Chamber Orchestra and the Sofia Philharmonic Orchestra. Currently, she is the principal flute at the Bilkent Symphony Orchestra and a faculty member in the Faculty of Music and Performing Arts.

Ebru Aykal flüt flute

Flüt eğitimine Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarında Zita Zempleri ile başladı. Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde Altan Kalmukoğlu ile lisans, Stiliana Stavreva ile lisansüstü eğitimini tamamladı. 1999 yılında İstanbul

Borusan Filarmoni Orkestrasına kabul edildi. Burada 4 yıl çalıştıktan sonra 2003 yılında Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi oldu. Her iki orkestra ile solist olarak konserler verdi. Aykal halen Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi ve Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisidir.

Ebru Aykal started playing the flute at the Ankara State Conservatory of Hacettepe University under Zita Zempleni. She completed her undergraduate studies with Altan Kalmukoğlu and graduate education with Stiliana Stavreva at Bilkent University's Faculty of Music and Performing Arts. In 1999, she was accepted to the İstanbul Borusan Philharmonic Orchestra. After working there for four years, she joined the Bilkent Symphony Orchestra in 2003. She has given concerts as soloist with both orchestras. Aykal is currently a member of the Bilkent Symphony Orchestra and faculty member at Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts.

Johann Sebastian BACH (1685-1750)

Brandenburg Konçertosu No.4, Sol majör,
BWV 1049 | Brandenburg Concerto No.4 in G
major, BWV 1049

1717, Bach'ın Cöthen Prensi Leopold'un emrinde çalışmaya başladığı yıldır. Kendisi de bir müzisyen olan ve dolayısı ile müziğe büyük önem veren Leopold için çalıştığı bu pozisyonda Bach, çalgısal müzikler üzerine yoğunlaşma fırsatı bulmuş, Weimar'dayken ilgilenmeye başladığı konçerto türü üzerine yapıtlar vermiştir.

Besteci 1719 yılında Berlin Sarayının çalgı yapımcısına sipariş edilen bir klavseni almak üzere gittiği Berlin'de Brandenburg Prensi, aynı zamanda Prusya Kralının küçük kardeşi, Christian Ludwig huzurunda çalma imkanı bulmuş; buluşma, Ludwig'in Bach'ı kendisine bazı besteler göndermeye davet etmesiyle sonuçlanmıştır. Bach bu daveti iki yıl sonra prence "farklı enstrümanlar için altı konçerto" (*Six concerts avec plusieurs instruments*) göndererek cevaplamıştır. Ancak söz konusu eserler Ludwig için özel tasarlanmamış, besteci 1717'de Köthen'e taşınmasından bile önce henüz Weimar'da çalıştığı sırada bestelenmiştir. Bach'ın Brandenburg Prensine yolladığı konçertolar belki bu nedenle, belki de eserler Ludwig'in görece küçük ve naif (pek de iddialı olmayan) müzik kuruluşu için fazla çetrefilli olduğundan, Brandenburg Sarayında hiçbir zaman seslendirilmemiştir.

Bugün Brandenburg Konçertoları olarak büyük bir tanınırlığa sahip olan bu yapıtlar, ortaya koydukları çalgısal

kombinasyonlar ve formun işlenişi bakımından oldukça yenilikçidir. Daha büyük bir eşlik (*ripieno*) grubundan küçük bir solist grubunun (*concertino*) ayrılarak öne çıktığı *concerto grosso* formunu çıkış noktası alan Bach, Dördüncü Konçertoyu (daha büyük yaylı grubuna karşı konumlanan) solo keman ve iki flüt (esasen blok flüt) için bestelemiştir. Ancak eser yer yer bir solo keman konçertosu edasına da bürünür. Birinci bölümde solo keman neredeyse soluksuz çalar; üçüncü bölüm ise bir keman konçertosunu aratmayan virtüozik pasajlar içerir.

Dördüncü Konçertonun üç bölümü geleneksel hızlı-yavaş-hızlı düzenlemesini takip eder. Birinci bölüm *da capo* formunu kullanır (bir başlangıç bölümü, ardından karşıt bir bölüm, ardından ilk bölümün tekrarı). İkinci bölüm, yüksek sesli büyük grup ile yumuşak sesli solist grubunun zıtlığını içerir. Final ise konçerto stili ve füğün bir karışımıdır; büyük grubun tematik beyanları, solo enstrümanların daha serbest epizotlarına yol verir.

In the year 1717, Bach started working for the Prince of Cöthen, Leopold. In this position in the employ of Leopold, who was a musician himself and therefore cared seriously about music, Bach had the opportunity to concentrate on instrumental music and produced works in the concerto genre, in which he grew an interest while living in Weimar.

The composer who travelled to Berlin to receive the harpsichord ordered to an instrument maker in the Berlin Palace in 1719 found the chance to play before Christian Ludwig, the Prince of Brandenburg and the younger brother of the Prussian King; in the meeting, Ludwig invited Bach to send him some of his compositions. Bach responded to the invitation two years later by sending the prince “six concertos for several instruments” (Six concerts avec plusieurs instruments). However, the concerned works were not designed for Ludwig, but were composed even before his move to Cöthen in 1717, while the composer was still working in Weimar. Maybe due to this reason or maybe because the works were too complicated for Ludwig’s relatively small and naïve (far from ambitious) music institution, the concertos Bach sent to the Brandenburg Prince were never performed in the Brandenburg Court.

Currently very well-known as the Brandenburg Concertos, these works are highly innovative in terms of their instrument combinations and the treatment of form.

Taking the concerto grosso form, where a small group of soloists (concertino) are separated from a larger group of accompaniment (ripieno), as his starting point, Bach composed the Concerto no. 4 for solo violin (contrasted to the larger string group) and two flutes (recorders, in essence). However, the work sometimes adopts the manner of a violin concerto. In the first movement, the solo violin plays almost without breath, and the third movement also includes virtuosic passages, not any different than those found in a violin concerto.

The three movements of the Concerto no. 4 follow the traditional fast-slow-fast arrangement. The first movement uses the da capo form (an opening, a contrasting section, and then a repetition of the first section). The second movement includes the contrast between the louder large group and the softer soloist group. The finale is a mixture of the concerto style and fugue; the thematic statements of the larger group make way for the freer episodes of the solo instruments.

Aylin Yılmaz

Yalçın TURA

Süit No.3 | Suite No.3

Yalçın Tura 1934 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesinde öğrenim gördü; Cemal Reşit Rey, Seyfettin Asal ve Demirhan Altuğ ile teori ve kompozisyon çalıştı. 1960'da İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümünü bitirdikten sonra, kendini tümüyle besteciliğe adanmıştı. Uzun yıllar Türk müziği ses sistemi üzerine araştırmalar yapan besteci, Türk müzikolojisinin gelişiminde de belirli bir rol oynamıştır.

Besteci 3. Süiti şöyle açıklıyor: "Bu süitin bölümlerini 1960 yılında, rejisör Ertem Göreç'in Otobüs Yolcuları filmi için besteledim, yönettim, Lâle Film Stüdyolarında kaydedildi. Filmde hareketli sahneler ağırlıktaydı o yüzden, o sahnelerin heyecanını müziğimle seyirciye daha iyi aktarabilme isteği de bende öne çıkıyordu. Daha sonraları, o müzikleri biraz gözden geçirerek bir Süit biçiminde topladım. Küçük Orkestra için 3. Süit böyle oluştu.

Birinci bölüm, ağır bir girişle onu izleyen hızlı geçitlerden oluşuyor. Ağır girişin anımsanmasıyla son buluyor. İkinci bölümün ezgisini o filmde çok daha önce, yanılmıyorsam

1954-1955 yıllarında bestelemiştim. Orkestra düzenlemesini yaparak onu genellikle duygusal sahneler için kullandım. Üçüncü bölüm çok hızlı bir girişle başlıyor. Daha sonra, birinci bölümün giriş ezgisine dayanan bir süjenin işlendiğı uzunca bir fülle devam ediyor. Çeřitli epizotlardan sonra, görkemli olmaya çalışan bir finalle son buluyor.

Bu süitin birinci ve üçüncü bölümlerinin müziklerinde, o zamanlar beni çok etkileyen, ama kısa bir süre sonra çok uzaklaştığım Bela Bartok'un etkileri göze çarpıyor. İkinci bölümde ise uzaktan bir Tchaikovsky tadı bulunabilir. Kısacası, bir gençlik yapıtı."

Yalçın Tura was born in İstanbul in 1934. He attended Galatasaray High School, where he studied theory and composition with Cemal Reşit Rey, Seyfettin Asal and Demirhan Altuğ. After graduating from the Philosophy Department of Istanbul University in 1960, he committed himself exclusively to composition. The composer who studied the sound system of the Turkish music for many years played a marked role in the development of Turkish musicology.

For his Suite No.3, the composer says the following: "I composed and directed parts of this Suite for director Ertem Göreç's film Otobüs Yolcuları; the recording was made in Lâle Film Studios. The film was rich in lively scenes, and therefore, I felt a need to convey the excitement of such scenes to the viewers with my music. Later on, I reviewed the musical pieces and compiled them in the form of a Suite. This is how the Suite no. 3 for Small Orchestra came into being.

The first movement consists of a slow introduction and fast passages following it. It ends by reminding the slow introduction. I had composed the melody of the second movement much earlier, in the years 1954-1955, if I am not mistaken. After making the orchestral arrangement, I used it for touching scenes. The third movement starts with a very fast introduction. It continues with a somewhat extended fugue delivering a subject based on the introductory melody of the first movement. After various episodes, it ends in a finale that aspires to grandiosity.

The music of the first and third movements of the suite bears traces from Bela Bartok, who influenced me deeply then, but from whom I greatly distanced myself after a short period. The second movement may have a vague flavor of Tchaikovsky. In short, it is a work of youth."

George Friedrich HANDEL (1685-1779)

Royal Fireworks Music

Almanya'nın müzikteki büyük atılımı 1648 yılında sona eren Otuz Yıl Savaşlarından sonra başladı. 15. yüzyılın başından itibaren giderek güçlenen tüccar sınıfı, Martin Luther'in Katolik Kilisesine karşı başlattığı başkaldırısı sahiplenmiş, böylece feodal düzeni savunanlar ile karşı çıkanlar arasında amansız bir savaş çıkmıştı. Tüm Avrupa'yı sarsan bu savaşın en büyük yıkımlarının yaşandığı bölge ise (bugünkü Almanya – Avusturya) Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu toprakları olmuştu. Savaş sonunda yaklaşık 300 parçaya ayrılan imparatorluk, sanatı yaralarını sarabilecek bir olgu olarak gördü. Ağırlıklı olarak Katolik kalan güney bölgeleri İtalyan müziğinin etkisi altına girerken, Protestanlığın daha yaygın olduğu kuzey bölgeleri ise Fransız ve İtalyan etkilerini kendi koral gelenekleri ile sentezleyen yeni bir dini müziğin yaratılması yönündeki gelişmelere odaklandı. Tüm bu gelişmeleri özgün kılan ise İngiltere ve Fransa gibi hızla endüstrileşen ülkelerin aksine aile müzisyenliği, meslek loncaları gibi Ortaçağ geleneklerini, buna paralel olarak işçiliğe önem veren bir anlayışı sürdürmeleri oldu.

İşte böyle bir ortamda Avrupa müziğine çağlar boyunca yön verecek olan iki büyük besteci, Handel ve Bach, 1685 yılında bir ay arayla ve Almanya'nın kuzey doğusunda birbirlerinden yaklaşık 150 km. uzaklıktaki iki şehirde doğdu. Ancak iki bestecinin izledikleri yollar birbirlerinden çok farklı oldu. Bach dini bir nesnellik üzerinde yoğunlaşan usta ancak marjinal bir müzisyen olarak mütevazı bir hayat yaşadı. O dönemde, yani 18. yüzyılın ilk yarısında, onu marjinal yapan en önemli özelliği hiç opera bestelememiş olmasıydı. 17. yüzyılın son çeyreğinden itibaren Avrupa'nın en etkileyici hükümdarı olan XIV. Louis operayı bir siyasi propaganda aracı haline getirmiş, böylelikle büyüklü küçüklü tüm siyasi otoriteler için opera vazgeçilmez bir hal almıştı. Dolayısı ile operayla ilgilenmemek bir bestecinin parıltılı bir kariyeri reddetmesi anlamına geliyordu. Handel ise opera sayesinde büyük bir şöhrete ve servete sahip olan bestecilerin başında yer alıyordu.

Handel ilk gençlik yıllarında, doğduğu şehir olan Halle'de Alman-Protestan müzik geleneğini öğrenmiş, daha

sonra Alman operasının ilk önemli merkezi Hamburg'a yerleşmiş, burada dönemin en etkin opera bestecisi Keiser ile çalışarak Venedik geleneğinin en rafine halini özümsemişti. Gittikçe büyüyen opera aşkı onu İtalya'ya doğru yönlendirmiş, orada neo-klasik opera reformunun öncü bestecisi Alessandro Scarlatti ile yakın ilişkiler kurarak bu yeni anlayışa oluşum aşamasında tanıklık etmişti.

1709-10 yılları arasında Venedik'te bulunduğu sırada Hanover Sarayının müzik direktörü olması yönünde bir teklif aldı. Handel İngiltere'de yapacağı çalışmalara izin verilmesi şartıyla teklifi kabul etti ve ünlü İtalyan besteci Steffani'nin ardından bu göreve atandı. Handel bir yandan geleneksel patronaj sisteminin -aristokrasiye çalışarak elde edilen düzenli maaş- güvencesinde olmak istiyor diğer yandan dönemin en zengin ülkesi İngiltere'de ortaya çıkan "serbest müzisyenlik" kavramını tecrübe etmek ve Londra'da, Avrupa'nın bu prestijli opera şehrinde tanınmak istiyordu.

Besteci ilerleyen dönemde zamanının önemli bir bölümünü Londra'da geçirir olmuş, kentte tanınırlığını artırmıştı. 1711 yılında sahnelenen Rinaldo operası başarılı olmuş, 1713 Utrecht Antlaşması kutlamaları için yazdığı iki eser sayesinde Kraliçe Anne'den yüklü bir miktar para ödülü almıştı. 1714'te kraliçe ölünce yerine, doğrudan bir varis bulunamadığı için, Handel'in patronu Hanover Prensi Georg geçmişti. Georg'u halka tanıtmak için Thames Nehri boyunca yapılacak bir geçit törenine karar verildi. Handel de bu törene eşlik edecek müziği, yani Water Music'i, besteledi. Bestecinin bu eseri Georg'la arasının düzelmesi için bir fırsat olarak gördüğü yönündeki fikirler doğru değildir; son dönem çalışmaları bestecinin eseri yazarken kimin için yazıldığını bilmediğini göstermektedir. Bu konser sonrası Handel Georg'dan yüklü bir ödül almış, Hannover'deki görevi sona ermiş, yaşantısını Londra'da serbest çalışan bir besteci olarak sürdürmüştür.

Royal Fireworks Music 1749 yılında Avusturya Veraset Savaşları ardından imzalanan Aix-la-Chapelle Antlaşması kutlamaları için yazılmıştır. Bu sırada kral, Georg'un oğlu II. Georg'dur. Aradan geçen 32 yıl içerisinde Handel'in yaşantısında pek çok şey değişmiştir. Önce opera alanında büyük başarılar kazanmış ve uzun bir süre kraliyet destekli özel bir kuruluş olan Royal Academy'nin müzik direktörlüğünü yapmıştır. Ancak 1720'li yılların sonundan itibaren İngilizce hafif opera ve yine dramatik derinlikten

uzak yeni kuşak İtalyan operasının önlenemez yükselişi ile gözden düşmüş ve oratoryolar üzerinde yoğunlaşmıştır.

Yine Water Music'te olduğu gibi, bir açık hava kutlaması –eserin seslendirilmesinden sonra bir havai fişek gösterisi yapılmıştır- için yazıldığı için orijinal versiyonunda yaylılar kullanılmamış, yalnızca üflemeli ve vürmal çalgılar yer almıştır. Daha sonraki konser versiyonlarında yaylılar eklenmiştir. Uvertürde yine Water Music'te olduğu gibi Lully modeli ve *notes inégales* kullanılır. Besteci üçüncü bölüme *La Paix* (barış), dördüncü bölüme *La Réjouissance* (sevinç/coşku) başlıklarını vermiştir. Bu Fransızca başlıkların sebebi Aix-la-Chapelle Antlaşmasında iki güçlü tarafın sömürgeler konusunda büyük rekabet içinde olan İngiltere ve Fransa olmasıdır.

Germany started making its major breakthrough in music in 1648, in the aftermath of the Thirty Years' War. The mercantile class that had been assuming more and more power since the early 15th century joined the revolt Martin Luther prompted against the Catholic Church and a full-scale war was fought between those who supported the feudal order and those who were against it. One of the European regions suffering the most severe damage in the war was the land of Holy Roman Empire (present day Germany – Austria). Divided into about 300 regions, the Empire considered "arts" a way of picking up the pieces. While the southern regions that remained predominantly Catholic were under the influence of Italian music, the northern regions dominated by Protestantism focused on creating a new type of religious music synthesizing French and Italian influences with their own choral traditions. What was original in these developments was, unlike rapidly industrializing countries like England and France, Germany maintained the Middle Age traditions such as "family musicianship" or "craft guilds" and consequently adopted an approach that valued craftsmanship.

It was in this milieu that two major composers to guide European music for centuries, Handel and Bach, were born in two cities about 150 km apart in north east Europe in 1685, with one month in between. However, the composers took quite different paths. Bach had a modest life as a skillful, but marginal musician concentrating on religious objectivity. What made him marginal in his period, the second half of the 18th century, was that he did not compose any opera. As Louis XIV, the most impressive ruler of

Europe after the last quarter of the 17th century, used opera as a means of political propaganda, opera became indispensable for all political authorities, big and small alike. Consequently, not being involved in opera meant rejecting a brilliant career. Handel, on the other hand, was one of the leading composers who acquired great wealth and recognition through opera.

After learning about the German-Protestant musical tradition in Halle, his city of birth, during his early youth, Handel settled in Hamburg, the first main center of German opera, and had the opportunity to work with the most active opera composer of the time, Keiser, through whom Handel internalized the most refined form of Venetian tradition. His growing love of opera led him to Italy where he established a close relationship with Alessandro Scarlatti, the leading composer of the neo-classical opera form, the development of which Handel witnessed.

In the period from 1709 to 1710, when he was in Venice, Handel was offered the position of the musical director in the Hanover court. Handel accepted the offer on condition that he be allowed to continue his work in England and was appointed to this post to replace the well-known Italian composer Steffani. Handel wanted both to enjoy the security of the traditional patronage system – receiving a regular income by working for the aristocracy - and to experiment with the notion of freelance musicianship that emerged in the wealthiest country of the time, England. Thus, he would achieve fame in London, the prestigious opera city of Europe.

In the following years, the composer spent a significant portion of his time in London, where he acquired growing reputation. After the success of his Rinaldo opera staged in 1711, he wrote two works for the celebrations of the Treaty of Utrecht and was rewarded with a substantial amount of money by Queen Anne. When the Queen died in 1714, she was succeeded by the Elector of Hanover Georg, who was Handel's patron, for lack of a direct heir. In order to introduce Georg to the public, a Thames-long parade was planned. Handel composed the music for this parade: Water Music. The claims that the composer saw this piece as an opportunity to make up with Georg are not true; recent studies suggest that, while writing the work, the composer did not know for whom the work was composed. After the concert, Handel was generously rewarded by Georg. He was also relieved of his duty in Hanover and continued his life as a freelance composer in London.

Royal Fireworks Music was written in 1749 to celebrate the Treaty of Aix-la-Chapelle signed after the War of Austrian Succession. At the time, the king was Georg II, son of Georg. The 32 years that had elapsed changed many things in Handel's life. First he achieved considerable success in the field of opera and served as the musical director of Royal Academy, a private institution supported by the kingdom, for a long time. However, the inexorable rise of the English light opera, as well as the new generation Italian opera lacking any dramatic depth in the late 1720s caused Handel to lose favor and led him to concentrate his efforts on oratorios again.

Since the work was written for an outdoor celebration like Water Music – its performance was followed by a show of fireworks – its original version did not involve strings, but winds and percussions. The strings were added in the later, concert versions. As in the Water Music, the overture uses the Lully pattern and notes inégales. The composer named the third movement *La Paix* (Peace) and the fourth movement *Le Réjouissance* (Rejoice). The reason why the composer gave these French titles was the fact that the two strong parties in the Treaty of Aix-la-Chapelle were England and France, which were in fierce competition with each other for colonies.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostyrytsky *konzertmeister*

Suzana Bezhani

Bahar Kutay

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*

Elena Rihs

Marina Agapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihs

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Zita Zempleni

Obua | Oboe

Viktoriya Tokdemir

Violetta Lupu

Ogün Koyunoğlu*

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*

Ezgi Tandoğan Onat

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*

Hasan Erim Hacet

Atay Bağcı*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*

Krasimir Konyarov

Onurcan Çağatay

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

Alper Özgüzel*

Arp | Harp

Mehmet Şahin*

Çembalo | Cembalo

Rustam Rahmedov*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

25 Ekim October 2020
Pazar | Sunday, 15:00 Bilkent Odeon

Cumhuriyet Bayramı Konseri

Republic Day Concert

Elşad Bağirov şef conductor

M. Sun Cumhuriyet, Başlangıç Müziği

N.K. Akses Sesleniş

M. Sun Cumhuriyet, Dönüşüm

C.R. Rey Türkiye Suite, X. Allegro giocoso

A.A. Saygun Özsoy Opera Overture

H.F. Alnar İstanbul Suite, I. Andante con moto, IV. Molto Vivace

U.C. Erkin Sinfonietta, III. Allegro

M. Sun Cumhuriyet, Bozkır

F. Tüzün Inspirations, Final: Allegro Vivace

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.